

(4) De jeugdwelzijnswerker als hulpverlener?

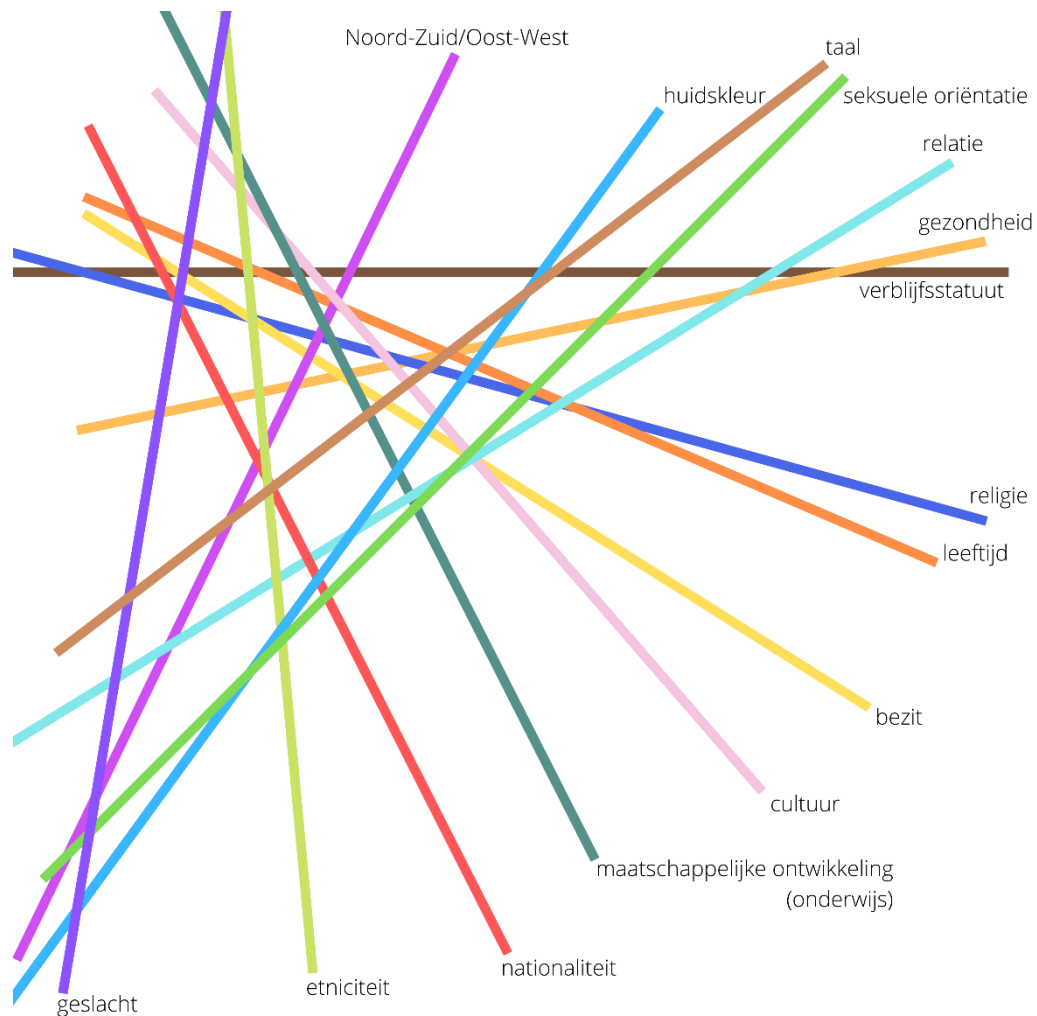
- Workshop door Uit De Marge vzw (Bart Neiryndck) en vzw JONG (Paul Storme)

“Wat je voor me doet, zonder me, doe je tegen me.”

Inhoud

Deze workshop situeert zich op het kruispunt van jeugdwelzijnswerk en de hulpverlening. We bespreken de vertrouwensrelatie. We werken in en met de vrije tijd en het professionele netwerk als belangrijke criteria om hulpvragen te krijgen. We benoemen hiaten en kansen binnen ons werkveld en brengen grenzen in het hulpverlener-zijn ter discussie.

Kruispuntdenken

Belangrijke assen die een rol spelen binnen de workshop zijn: maatschappelijke ontwikkeling en relatie.

Deze assen komen het meest aan bod als het gaat over 'waarom' we zo ontvankelijk zijn voor hulpvragen en de vraag naar hoever we daarin gaan. We krijgen verschillende hulpvragen tijdens het uitoefenen van onze job. Dat komt omdat we vanuit een vertrouwensrelatie werken. We sluiten heel dicht aan bij de leefwereld van de jongeren en gaan aan de slag binnen de vrije tijd. Dat maakt ons allen zeer toegankelijk. Ook ons professioneel netwerk is groot waardoor we jongeren zeer gemakkelijk en efficiënt kunnen doorverwijzen en samen mét de jongere op pad gaan.

De **maatschappelijke ontwikkeling** zorgt ervoor dat jongeren sneller de stap zetten naar jeugdwelzijnswerkers omwille van hun toegankelijkheid en flexibiliteit. Hier werd de discussie/het gesprek opengetrokken naar wat onze grenzen zijn in het opnemen van hulpvragen in het kader van onze eerder groepsgerichte aanpak als jeugdwelzijnswerker. Er is een maatschappelijke verandering vereist om jongeren naar de ruimere hulpverlening te laten stappen.

Welke oplossingen worden aangereikt?

Jeugdwelzijnswerkers moeten zich blijvend inzetten voor het ondersteunen bij hulpvragen. De jongere blijft ook in dit verhaal centraal staan. Het vraagt tijd om andere partners in dat soort hulp en ondersteuning te informeren en te activeren.

Het is belangrijk te informeren of de jongere voldoende weet om beslissingen te maken. Wat moet hij wel of niet weten en waar kunnen wij het verschil samen maken?

Het kan helpen in de eigen regio een goed en sterk netwerk op te bouwen om gezamenlijk aan de slag te gaan. Ook het opmaken van een signaalnota (stem geven aan de jongeren) is zeer belangrijk.

Hoe kunnen we dat implementeren in onze jeugdwerkpraktijk? Hoe komt dat terug in de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk?

- **Laagdrempelig groepsgericht vrijetijdsaanbod:** via verschillende methodieken jongeren laten kennismaken met het bestaande hulpverleningsaanbod. Jongeren met dezelfde hulpvragen samenbrengen zodat ze van elkaar kunnen leren.
- **Welijnsgericht werken:** met individuele personen en hun hulpvragen naar de bevoegde hulpverlening stappen. Samen het traject doorlopen. Ook het professionele netwerk aanspreken over hun stap naar de jongeren.
- **Veranderingsgerichte functie:** beleids- en signaalfunctie: opmaken van een signaalnota en doorgeven aan het beleid. De stem van de jongeren wordt daarbij vertegenwoordigd door de jeugdwerker. Positieve verhalen naar buiten brengen en het werk in de verf zetten!

- **Brugfunctie:** tijdens overlegmomenten bespreekbaar maken dat de kloof tussen jongeren en de hulpverlening te groot is. Hulpverleningsinstanties uitnodigen om naar jongeren te stappen. Samen met de jongeren hulpvragen beantwoorden door samen op gesprek te gaan bij de juiste instantie. De brug slaan tussen de jongere en onze kennis van het professioneel netwerk.

Signalen en bezorgdheden

De deelnemers van deze workshop worden zeer vaak geconfronteerd met hulpvragen. Velen stelden de vraag waar je taak als jeugd(welzijns)werker stopt en waar die van een hulpverlener begint. In hoeverre gaan we mee in die hulpvragen. Er is sprake van 'boosheid' tegenover de maatschappij. Het individuele schuldmodel lijkt nog steeds enorm op de voorgrond te staan en jeugd(welzijns)werkers voelen zich alleen in de strijd voor jongeren. Andere hulpverleningsinstanties bereiken de jongeren niet zoals jeugd(welzijns)werkers dat doen. Deelnemers gaven aan graag een betere samenwerking te zien en een beter overlegorgaan binnen de hulpverlening te hebben. Machtsstructuren zitten niet goed in elkaar waardoor het moeilijk is om bruggen te bouwen. Iedereen werkt in hokjes waardoor de samenwerking niet goed verloopt.

Het is belangrijk pijnpunten bij organisaties aan te kaarten. Durf benoemen waarom dingen wel of niet lukken.

Hoe brengen we in kaart dat wat het jeugdwelzijnswerk doet, zeer belangrijk is?

“De maatschappij gaat uit van het individuele schuldmodel: het zou de schuld van de jongeren zelf zijn dat ze geen kansen grijpen. Jongeren krijgen echter de kansen niet omdat ze het systeem niet kennen. Het systeem is niet door hen gemaakt.”

Vrijheden en mogelijkheden vanuit de organisatie waarvoor je werkt zijn belangrijke factoren om voldoende aan de slag te kunnen gaan met deze hulpvragen. Sommige jeugdwelzijnswerkers worden beperkt door tijd, cijfers of een te hoge werkdruk.

Er zijn grote muren tussen verschillende instanties. Nieuwe welzijnswerkers worden in de opleiding daardoor beïnvloed. Bepaalde zaken uit de opleiding worden zo overgebracht in het werkveld. Dat is niet individueel bepaald maar een structureel probleem.

Jongeren met een te complex verhaal vallen tussen de mazen van het professioneel netwerk. Ze kunnen nergens geholpen worden door hun veelzijdige hulpvraag. Jeugdwelzijnswerkers botsen eveneens op dat hiaat binnen de hulpverlening.

“Wij starten vanuit een pingpongspelletje met de jongeren. Vanuit deze relatie gaan we later aan de slag met hulpvragen.”